

Abstrakt

Předkládaná diplomová práce se zabývá institutem dohodovacího řízení pocházejícím z angloamerických *plea bargain*, který se od konce minulého století dostal do mnoha trestních procesů zemí kontinentální Evropy. Státy s kontinentálním typem právní kultury zavádí do trestního řízení dohody v různých podobách jako alternativu ke standardnímu řízení, jejímž účelem má být jeho zrychlení a zjednodušení. Jednotlivé varianty dohod se od sebe navzájem liší, ale společným prvkem je přiznání obviněného ke spáchání stíhaného skutku a skutečnost, že orgány činné v trestní řízení na oplátku obvykle učiní jisté ústupky při potrestání pachatele. Ačkoli se daný způsob řešení přetížení orgánů činných v trestním řízení může zdát pozitivním, našlo si dohodovací řízení i mnoho kritiků, a to zejména pro jejich rozpor s některými základními principy kontinentálního trestního procesu.

Tato práce představuje dohodovací řízení v obecné rovině, krátce nastiňuje jeho původ a soustředí se zejména na jeho právní úpravu v České republice a Německu. Český zákonodárce zavedl dohodu o vině a trestu do trestního řízení novelou trestního řádu č. 193/2012 Sb. jako zcela nový typ odklonu, resp. zvláštního způsobu řízení, s cílem zrychlit fázi řízení před soudem. V Německu oproti tomu došlo v roce 2009 zákonem na úpravu dohod v trestním řízení (*Gesetz zur Regelung der Verständigung im Strafverfahren*) pouze k uzákonění dlouhá léta trvající praxe tzv. *Absprachen*. Diplomová práce podrobně zkoumá oba instituty jednotlivě a srovnává je s jinými typy odklonů, jež dané právní řády poskytují, dále upozorňuje na rozdíly obou právních úprav. Čtvrtá a pátá kapitola obsahují zhodnocení přítomnosti dohodovacího řízení v tradičním inkvizitním trestním procesu, který je charakteristický pro český i německý právní řád. Dané kapitoly upozorňují na klady i zápory, které s sebou dohody nevyhnutelně přinášejí. V poslední kapitole práce poukazuje na praktické využívání dohod a hodnotí budoucnost využívání dohody o vině a trestu v České republice. Cílem práce je odpovědět na otázku, zda by dohody měly mít v trestních řízeních kontinentálního typu právní kultury skutečně své místo a zda s sebou přinášejí očekávané zefektivnění trestního řízení.